

тридесет годишен, сипаничав, пжлен и червендалест, с руси големи мустаци, засукани юнашки кжм устните. Малките му сиви очи постоянно се смееха“ (Косачи). Леля Джмша сжс смачканата черна шапка на глава и малкото червено шалче на плещи има „лице сухо, кокалесто, с цветжт на ущавена гада, с голямо мжхнато разстояние между носа и устата, с редки джлги косми по брадата, с вежди паднали от страна, сякаш джрпани от безчислените бржчки около живите ѝ очи. Из устата ѝ се показваха два стари зеленясали зжба, като камжни пред тжмна пещера“ (Ангелинка).

По подбора на сюжети и начина на разработката им, по обрисовката на редица картини из природата и бита на нашето село с участие на типове предимно селски, Елин Пелин, напомва творчеството на живописеца Ив. Ангелов, сжздател на битови картини, които илюстрират случки из всекидневния живот на селянина. Ив. Ангелов, като художник разполага с бои, чиито многобройни отливи са сигурно средство, за да се предаде пластичност и сила на изображението. За да предаде пластичност на изображението в своите разкази, Елин Пелин, като белетрист, си служи с ред художествени средства, които правят стила му доста характерен. Картините, жанрови и природни, които се срещат тжй често в разказите му, картини свежи и ясни, рјсунка на лицата, изпжкнал, с вжншна душевна характеристика, макар твжрде често да представлява скициран портрет, сжщо тжй и диалога, напрегнат и жив и естествен, — всички засилват пластичността на Елин-Пелиновия стил, не лишен от индивидуални краски. Наистина стила на Елин-Пелиновите разкази не прави силно впечатление с индивидуалните си особености, както напр. стила на Петко Тодоровите идилии с честите си инверсии, безчленни форми и други типични, стилни обрати, но все пак обилните поетически средства, с които тия разкази са нажитени, засилват изобразителността в повестуването и придават оригиналност на стила. Елин Пелин, както и всеки писател-художник вжобще, си служи с изобразителните средства, за да конкретизира мисжлта си, да ѝ предаде по-голяма живост и лекота, когато рисува предмети, действия и ситуации. Тия изобразителни средства обхващат стилните похвати и езикови обрати, с които е облечена мисжлта, те обхващат всички разновидни фигури, които стилистиката различно групира. Писателя кити своя стил с фигурите, за да буди по-силно представите ни, да оставя по-трайни впечатления в душата на читателя, джржейки вжображението му будно; до фигурите той прибягва, когато иска да предаде чувствата и настроенията си по-нагледно, да вжплоти мисжлта си не с обикновени изрази и думи.